

Noget, at de lære lidt at bruge de smaa Hænder til at straffe o. s. fr. Det, at de i den unge Alder faae en aandelig Bættelse, kommer dem i høi Grad tilgode senere hen i Livet, naar de komme i Skole. Det gjorde mig derfor ondt at høre den, jeg veed ikke, noget uvillige Tone, hvori disse Børnehjem bleve omtalte saavel af den ærede Ordfører som af den meget ærede Kultusminister. Vil man have, at de skulle være Gjenstand for Visitation og Undersøgelse, er jo Intet lettere; De behøve ikke derfor at indføre nogen særlig overordentlig Statskontrol. Paalæg Deres Skolekommissioner, Provster og Biskopper at visitere og undersøge ogsaa disse Undervisningsanstalter ved deres Visitationer, og De ville kunne faae alle de fornødne Oplysninger, De maatte ønske, i alle Henseender. Disse Ulyder interessere mig særlig, thi jeg tror, at for Menneskets tilkommende aandelige Udvikling har det en høi Betydning, at Sjælen tidlig vækkes, og denne Bættelse faar den gennem Sysselsættelse. Det har en stor Betydning for mig; thi her have vi et af de Tilfælde, hvor Skolens Interesser gaa Haand i Haand med Forældrenes; de gaa Haand i Haand med hverandre og støtte hverandre. Og tør jeg tilføie Et hertil. I det jeg taler om Ulyder — ja, jeg kan ikke Andet — svæber for mit Dje den ædle, ophøiede Skikkelse af den Kvinde, som først vakte Interessen for Ulyder her i Landet, Dronning Caroline Amalie, den ophøiede Skikkelse, hos hvem Følelsen af, hvad der skyldtes den høie Stilling, var forenet paa en saa besynderlig gripende Maade med det ydmyge, kristelige Sind. Det er, som jeg ser hende, og det er, som jeg har disse Erindringer ved min Side, naar jeg beider Dem om ikke at stille Dem fjendtlig overfor Ulyderne, men at gjøre det til Gjenstand for en Overveielse inden Bdie Behandling.

Th. Nielsen: Jeg skal begynde der, hvor den høitærede sidste Taler slap, og jeg skal da forsikre ham om, at den varme Interesse, han nærer for Børnehjem, nærer hele Udvalget. Det er ikke af Mangel paa Interesse, at man ikke har givet denne lille Bevilling til Roskilde Børnehjem. De samme Betragtninger, som den høitærede Taler med Barme har anstillet, har ogsaa Udvalget anstillet ialtsald tidligere, og de ere blevne fremførte her i Thinget. Naar man ikke har givet denne Bevilling, har det derfor andre Grunde. Jeg kan for mit Bedkommende tilføie, at jeg har haft nogen Betænkelighed ved at gaa med til Regtelsen. Jeg har, som ærede Medlemmer ville vide,

været blandt dem, der have talt for denne Sag ved forskjellige Lejligheder; men jeg maa erkjende, at de Grunde, som nu føre til en foreløbig Standsning, ere saa vigtige, at jeg dog har maattet gaa til Regtelsen. Jeg skal anføre dem for den høitærede Taler. Det ærede Medlem vil forresten kunne se dem i Betænkningen under Nr. 105, hvor det udtrykkelig anføres, at man ønsker en planmæssig og mere betryggende Ordning netop for Opdragelsens Styld. Jeg skal minde om, at for nogle Aar siden blev et Børnehjem i Nordjylland henvist til Understøttelse af Ministeriet. Den daværende Kultusminister talte med stor Barme derom, og den paagjældende Rigsdagsmand i lige Maade, og det fik ogsaa Understøttelsen, men hvad skete? Da man skulde til at undersøge det, viste det sig, at det var af en saa slet Bestaffenhed, at det ikke engang kunde skaffe sig Attester fra de lokale Myndigheder om, at Børnene fik en ordentlig Forpleining og Opdragelse; tværtimod, der blev klaget i høi Grad over det. Man gav alligevel Bevillingen et Aar til, idet man antog, at den paagjældende Forstanderinde saa kunde skaffe Oplysninger. Hun skaffede ogsaa Oplysninger, men det viste sig saa, at for at skaffe Attester flyttede hun Børnehjemmet fra den ene Kommune til den anden, og tilsidst blev Ministeren sat i den Forlegenhed, at han ikke kunde komme af med Pengene; thi Manden og Konen kunde ikke blive enige om, hvem der skulde have dem. Det endte dog med, at han kom af med Pengene. Sagen er; at ligesaa velsignet en Gjerning det er at oprette Børnehjem, ligesaa vist er det, at den ikke maa henvises til Spekulationen. Man er bange for, at naar det hedder, at Børnehjem uden videre kunne faae Understøttelse fra Statskassen, saa oprettes der snart et her, snart et der af entreprenante Folk, som have Øyst til at skaffe sig en Levevei derved, og deri er det ærede Medlem vist enig, at det er den allersørgeligste Maade at udbytte Børnene paa. Derfor ønsker man en mere betryggende Ordning. Det ærede Medlem kunde sige: Ja, det er nogle Undtagelser; men Nei, det er desværre ikke enkelte Undtagelser, det har viist sig, at Børnehjemmene flere Steder langtfra ere, som de burde være. Regtelsen er ikke alene begrundet i Hensynet til, at man ønsker en Statskontrol, som den høitærede Minister udtalte; thi det kommer an paa, hvorledes den Kontrol blev. Man kan jo sagtens faae det til at se kjønt ud den Dag, vedkommende Statskontrollør kommer der, det er ikke saa vanskeligt; men naar Børnehjemmene skulle udfylde deres Opgabe, maa Kommunerne staa i en vis Forbindelse